

Arhimandrit Vasilios Gondikakis

TOTUL ESTE RUGĂCIUNE

A trăi în lume ca și cum am trăi
în Sfântul Munte

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VASILOS GONDIKAKIS, arhimandrit

**Totul este rugăciune : a trăi în lume ca și cum am
trăi în Sfântul Munte / arhim. Vasilos Gondikakis ;**
trad. din lb. eng. de Dragoș Dâscă. - Iași :
Doxologia, 2013

ISBN 978-606-666-162-1

I. Dâscă, Dragoș (trad.)

243

264-1:281.9

© St. Herman Press, *The Orthodox Word*, nr. 279, 2011

© DOXOLOGIA, 2013

ISBN 978-606-666-162-1

Arhimandrit Vasilios Gondikakis
Mănăstirea Iviron

TOTUL ESTE RUGĂCIUNE

A trăi în lume ca și cum am trăi
în Sfântul Munte

Traducere de Dragoș Dâscă

Tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2013

Cuprins

Introducere	7
I	
Viața creștină comună a monahilor și a mirenilor	11
II	
Recunoștința față de Dumnezeu	15
III	
Slăvirea lui Dumnezeu	19
IV	
Facă-se voia Ta!	23
V	
Totul devine rugăciune	27
VI	
A afla putere în slăbiciune	29
VII	
Harul sfinților	33
VIII	
A afla pace în smerenie	35
IX	
Întrebări și răspunsuri	37

IV

Facă-se voia Ta!

Omul știe că poate muri. Așa cum spune Domnul, sămânța cea vie dacă nu moare, trăiește singură; dar dacă moare, atunci aduce multă roadă (cf. Ioan 12, 24). Vom trăi cum trebuie atunci când vom simți și înțelege că Dumnezeu este real și viu, Cel Care ne iubește foarte mult și Care ne înțelege. Din iubire a creat El lumea întregă. Din iubire ne-a creat El pe fiecare dintre noi. Fiecare dintre noi are un nume al său. Fiecare dintre noi poate deveni părtaș al dumnezeiescului har. Într-o singură clipă omul poate afla veșnicia. Așa cum s-a spus, iadul a fost zdrobit de Dumnezeire printr-o singură lovitură. Iar în mărgăritarul unic al Trupului și Sângelui lui Hristos, omul poate afla Raiul întreg. Așadar, putem înțelege că Raiul este o gustare – așa cum, de altfel,

și cântăm: „Gustați și vedeți că bun este Domnul!” – pentru a cunoaște și înțelege că Dumnezeu este iubire. Avva Isaac spune: „Nu te teme de Dumnezeu din cauza măreției puterii Sale, ci teme-te de El din cauza măreției iubirii Sale!”⁴ – fiindcă El Se smerește pe Sine și Se jertfește pentru noi, cei nesimțitori. Vedem în Rugăciunea Domnească – Tatăl nostru, pe care ne-a predanisit-o Domnul – că afirmația centrală este *Facă-se voia Ta*. Vedem că în grădina Ghetsimani, Hristos a spus: „Tată, depărtează acest pahar de la Mine” (cf. Matei 26, 42; Marcu 14, 36). Era în agonie și Se ruga și mai fierbinte. De trei ori a rostit aceeași expresie și a conchis spunând: „Dar, dacă aceasta nu se poate, facă-se voia Ta” (cf. Marcu 14, 36). Așadar, această expresie, „facă-se voia Ta”, este o oferire voluntară a noastră Celui care este Iubire. Atunci când spui cu sinceritate „facă-se voia Ta”, atunci ai găsit restul: toate problemele au fost rezolvate. Pentru aceasta este nevoie de un curaj al

⁴ Sfântul Isaac Sirul, *Cuvinte ascetice*, Cuvântul 51 (Brookline, Mass., 1984), p. 251 [n. ed.].

credinței și de o jertfă de iubire. Astfel devii parte a Viței, ești altoit pe Viță, ești hrănit cu seva Viței vieții, ești hrănit chiar de Duhul întru viața în Hristos, Cel Care Însuși a zis: „Facă-se voia Ta”. În acest chip, chiar dacă trăim în această lume, înțelegem că, în ciuda slăbiciunii noastre, există Cineva Care ne iubește, iar problemele vieții nu se rezolvă prin propria noastră logică, ci prin încredințarea tuturor lui Hristos Dumnezeu, așa cum spunem atât de des în biserică: „Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim. Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm”.

Rostim, de asemenea, „Facă-se voia Ta” prin ceea ce numim rugăciune noetică, rugăciunea neîncetată (cea în care spunem): „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul”: „Tu ești Dumnezeu Puternic; eu sunt un om slab. Mă încred în iubirea Ta. Nu fac planuri omenești; nu caut decât

un lucru: ca voia Ta să se facă. Și cer aceasta prin sfințitele cuvinte «Miluiește-mă pe mine, păcătosul». Miluiește-mă după cum vrei și după cum știi”.

Prin urmare, avem nevoie să conștientizăm lipsa noastră de putere și puterea Lui, Care ne iubește, pentru ca să fim liniștiți și împăcați, – chiar dacă tot ceea ce ne înconjoară fierbe și ne amenință –, fiindcă există Cel care orânduiește toate în chip nevăzut și care călăuzește toate spre calea pe care le-o dorește.